

Веднага следъ като се излюпатъ, малкитѣ червейчета (личинки) роватъ земята и лакомо се нахвърлятъ на младитѣ коренчета на дърветата и тревитѣ, които сж и най-обичната имъ храна.

Съ настѣпване на зимата личинкитѣ се зариватъ въ земята и така се предпазватъ отъ зимнитѣ студове.

Студътъ е голѣмъ тѣхенъ неприятелъ. На другата пролѣтъ (втората година) личинкитѣ, вече доста порасли, се приближаватъ въ по-горнитѣ пластове на земята, кждето сж коренчетата на растенията и пакъ почватъ своята унищожителна работа. Това продължава до третата година — пролѣтъта, когато личинкитѣ, следъ като сж се ухранили и порасли (до 3—4 см.), спиратъ да се хранатъ съ коренчета и се завиватъ въ една особена форма — какавида (глед. кн. копр. буба). Какавидата е неподвижна, не се храни и на другата пролѣтъ — четвъртата година откакъ сж снесени яйчицата — се превръща въ красивъ майски бръмбаръ. Новопоявилото се майско бръмбарче пробива рохкавата почва, излиза надъ земята и хвърква къмъ сочнитѣ листа на овощнитѣ дървета, храни се съ тѣхъ и ги унищожавя, както сж ги унищожавали и неговитѣ родители преди четири години.

Така цѣли три години личинкитѣ на майския бръмбаръ гризатъ и унищожаватъ коренитѣ на дърветата и тревитѣ, а напролѣтъ излѣзлитѣ бръмбари нападатъ и листата имъ. Нападнатитѣ растения засъхватъ и умиратъ, защото никое растение не може да живѣе безъ корени и листа.

За да предпазимъ овощнитѣ дървета, трѣбва да унищожаваме майския бръмбаръ. Това сравнително, не е мъчна работа. Презъ м. май или юний въ мрачни — росни дни, рано сутринъ, майскитѣ бръмбари сж нависнали по листата и клончетата на черешитѣ, вишнитѣ, сливитѣ, по дивия кестенъ, орѣха, по листата на джба, брѣста и др. дървета. Отъ тукъ тѣ лесно могатъ да се събератъ, като се изтрѣсватъ въ предварително поставени подъ дърветата постелки. Нападлитѣ въ постелката бръмбари ги събиратъ, изби-